

در دومین نشست «گفتمان فرهنگی انقلاب» عنوان شد؛

سینمای ایران بوی انقلاب نمی‌دهد/ بخش ملی جشنواره در حال فراموشی است

انتخاب فیلمساز ضدانقلاب در بخش داوری جشنواره فیلم فجر نشان از تصمیمات مدیران نالایق و هیئتی برگزار کردن جشنواره بزرگ سینمای ایران است.

به گزارش سرویس فرهنگی ایسکانیوز به نقل از روابط عمومی سازمان سینمایی حوزه هنری؛ دومین نشست گفتمان فرهنگی انقلاب با عنوان جشنواره فیلم فجر؛ فرصت‌ها و تهدیدها به بررسی کارنامه سی‌وشش دوره برگزاری جشنواره فیلم فجر با حضور: محمدرضا شرف‌الدین تهیه کننده و مدیر سینمایی، حمید بهمنی کارگردان، علی رویین تن کارگردان، سید رضا اورنگ کارشناس، ایزد مهرآفرین فعال رسانه برگزار شد. محمدمهدی عسگریپور و همایون اسعدیان از دیگر میهمانان برنامه بودند که برغم هماهنگی قبلی در این نشست حضور پیدا نکردند.

در آغاز مراسم؛ یزدان عشیری مدیر روابط عمومی و محافل سازمان سینمایی حوزه هنری گفت: سلسله نشست‌های تحلیلی گفتمان فرهنگی انقلاب به منظور تبیین ضرورت‌ها، نیازهای فرهنگی و چالش‌های پیش رو طراحی شده و در هر جلسه به بررسی موضوعات مهم فرهنگی و سینمایی می‌پردازد.

به گفته وی، جشنواره فیلم فجر همه ساله برگزار می‌شود و با فرارسیدن آن همه در هیاهوها و فضای فیلم‌ها غوطه ور می‌شویم و کمتر به آسیب شناسی و تحلیل ظرفیت‌ها و فرصت‌ها و حتی، آسیب‌های آن به صورت کارشناسی می‌پردازیم. از این رو، امیدواریم این سری نشست‌ها به آسیب شناسی، رشد و بالندگی جشنواره فجر کمک نماید.

در ادامه مراسم حمید بهمنی کارگردان سینما، در خصوص عملکرد جشنواره فیلم فجر گفت: جشنواره فجر ۳۶ سال قدمت دارد و برای آسیب شناسی این رویداد کمی دیر شده است چرا که سال‌ها از این فاجعه بزرگی در عرصه فرهنگ کشور می‌گذرد و در شرایطی که توده آن به سرطانی در فرهنگ تبدیل شده ما تازه به فکر درمان آن افتاده ایم. بنده معتقدم جشنواره فیلم فجر در ادوار اولیه براساس شرایط خاص جامعه و به شکل هیئتی برگزار شده است و این روند همچنان ادامه دارد و هیچ وقت در افق دیدگاه‌های خودمان فکر نمی‌کردیم که بعد از ۳۶ سال سابقه برگزاری، به دنبال احیای آرمان‌های گذشته آن باشیم.

وی افزود: روند اجرایی هیئتی جشنواره موجب شده که امروز این رویداد بزرگ فرهنگی هیچ شأن و منزلتی برای انقلاب اسلامی ما ندارد. این در حالی است که با رصد سینمای کشورهای نظیر آمریکا، به ضریب بالای توجه و اهمیت به سینمای استراتژیک شان و نیز، توجه به دستاوردهای اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی سینما پی می‌بریم چرا که از ارزش‌های خود حمایت کرده و آن را به دنیا تکثیر می‌کنند. ولی این روند در ایران برعکس بوده و توجهی به دستاوردهای انقلاب اسلامی ایران در جشنواره فیلم فجر نمی‌شود. ما اگر در بخش سخت افزاری و نرم افزاری جشنواره دقت بیشتری داشته باشیم و بعد مناسبی را برای آن پیدا کنیم همه آسیب‌ها و فرصت‌های آن مشخص می‌شود.

این کارگردان سینما خاطر نشان کرد: ما از جشنواره فجر آسیب‌های زیادی دیده ایم و در حالیکه دستاوردهای انقلاب ما جریان خاصی را

دنبال می کند اما در سینمای ایران به معنای واقعی این ارزشها نرسیده ایم. به عنوان مثال می توان به فیلمهای زیادی اشاره کرد که در سطح جهان مطرح شده و اتفاقاً هم جوایز مختلفی گرفته است ولی بیش از ۷۵ تا ۸۰ درصد آنها در راستای تفکر جمهوری اسلامی نبوده است و من هنوز نمی دانم چرا این اتفاق می افتد؟

وی ادامه داد: شناخت معایب سینمای ایران از سال ۷۶ در جشنوارههای خارجی شروع شد که هر فیلمسازی تشویق و وادار به ساخت فیلم برای حضور در جشنوارههای خارجی کرده بود. استناد این قضیه سالها خدمت در بخش سینمای خانگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است. در این سالها فیلمهای زیادی را دیدم که بدون پروانه ساخت تولید شده و عوامل آن بر تصویب قانونی آن اصرار می کردند تا با مهر جمهوری اسلامی این فیلمها را به خارج از کشور منتقل کنند در حالیکه مملکت ما برای این نگاههای سیاه نما به ایران هیچ قاعده ای قابل نیست.

بهمنی ضمن تاکید بر نقد به جامعه و نشان دادن مشکلات کشور در فیلمها عنوان کرد: انتقاد به جامعه سازندگی را در بردارد اما نقد یک سینماگر زمانی قابل قبول است که خوبیهای جامعه را هم ببیند و به مخاطب امید را منتقل کند. برای نمونه می توانم به فیلمهای مجیدی اشاره کنم که فارغ از القای ناامیدی، مشکلات را به نحو خوبی منتقل می کند. بستر اصلی تولید فیلمهایی که براننده کشور ما نیست توسط جشنواره فیلم فجر ایجاد شده است چرا که در این جشنواره اکثر جوایز به این فیلمها اعطا می شود و شرایط تبلیغ را در شبکههای مختلف تلویزیونی فراهم کرده است اما فیلمهایی که در حوزه دفاع مقدس و آرمانهای انقلاب ساخته می شود در پایین ترین سطح جشنواره قرار گرفته و عملاً این نوع نگاه در فیلمسازی را سرکوب کرده است.

وی تغییر مدیران سینما و شخم آنها را به نفع سینما دانسته و تنها راهکار اصلاح این مسئله می داند چرا که مدیران تا زمانی که درد انقلاب اسلامی را نداشته باشند و صرفاً مدیریت را به منظور کسب جایگاه و درآمد قبول می کنند این بحران وجود دارد. بنابراین مدیری که دغدغه فرهنگی و سینمایی نداشته باشد نمی تواند در جایگاه تصمیم گیری فرهنگی در سطح کلان قرار گیرد.

جشنواره فیلم فجر مایه خجالت ما است

کارگردان فیلم سینمایی گامهای شیدایی گفت: در این ۳۶ سال از برگزاری جشنواره فیلم فجر، فرصتهای زیادی را از دست داده ایم که اگر به درستی پرداخته بودیم سینمای ما همچون خورشید تابان می درخشید. گذشت زمانی که سینمای ایران به اسم سینمای پاک مطرح بود. امروز هیچ اثری از آن نگاه خوب به سینمای ما نیست و آنقدر آلوده به سیاه نمایی شده است که از وجودش خجالت می کشیم.

وی افزود: یکی از کسانی که فیلمهای متعددی بر علیه ایران ساخته است و به حضور در جشنوارههای خارجی می بالد، در کمال ناباوری بر جایگاه داوری سی و هفتمین دوره از جشنواره فیلم فجر نشست است. این چه پازلی است که در کنار هم چیده شده است؟ نگاه غلط به سینمای ما بالاخص فجر این انتخابها نشات می گیرد من بر این عقیده ام که مدیران اهل دلسوزی می توانند با احیای دستاوردهای روی زمین مانده این شرایط را اصلاح کنند.

بهمنی صرف بودجههای حوزه سینما در زمینه انقلاب اسلامی را کم می داند و ادامه داد: چه توقعی داریم که فیلمسازان به دنبال آرمانهای انقلاب باشند وقتی که فیلمهای فاجعه آور ساخته می شود و در کشورهای دیگر به عنوان سنبل فرهنگ ایران معرفی می شوند. ما آسیب شناسی خوبی در حوزه سینما نداشته ایم و از صدقه سر دولت فعلی به جشنواره فجر راهمان هم نمی دهند و آنقدر که ماجرا شور شده است که امثال ما در جشنواره جایی ندارد و فرصتی به ما داده نمی شود تا زمانی که آبها سرریز شود.

افسوس میخورم که به لطف خدا به راحتی فیلم می سازیم ولی هیچ چیزی از موقعیت و اجازه نظام در این حیطه نمی دانیم. ما سینماگران مخالفان نظام را نمی بینیم و راحت از حضورشان در جشنواره به عنوان داور استقبال می کنیم ولی علاقمندان به نظام در ساخت فیلم با سختی روبرو هستند و مسئولان سینمایی با لفظاعلا خفه شو آنها را به بعد موکول می کنند. من هم به اندازه سالهای فعالیتیم در سینما حرف دارم ولی همیشه سرکوب شدم و اجازه نمی دهند اتفاقات خوب در سینما جاری شود.

وی خاطر نشان کرد: برای رسیدن به سینمای ملی چاره ای جز برگشت به آرمانها و ارزشهای دفاع مقدس نداریم. من معتقدم جشنواره فیلم فجر در شرایط امروز می تواند آرمانگرا باشد در حالی که غرب خشم، تناقض و غیره را به سینما تزریق می کند، آرمانهای ما مهربانی، محبت و دوستی را به همراه دارد می تواند فضای امروز سینما را بهبود بخشد. بنابراین سینمای فجر می تواند به تابلوی جدیدی از سینمای دنیا تبدیل شود و از ظرفیت آن برای تبدیل به سرمشقی برای دیگر کشورها استفاده شود. بنابراین رفع مشکلات جشنواره فیلم فجر منوط به بهره مندی از سیاستهای سینمایی موجود در کشور بوده و مدیران سینمایی را فارغ از محدودیتهای زمانی، به دردمندی برای انقلاب کشاند چرا که سینمای فجر تنها جشنواره ملی و بومی و برگرفته از ظرفیتهای انقلاب اسلامی است. حیف است که از این شرایط غافل باشیم. این در حالی است که ما فیلمسازان خوب را نادیده گرفته ایم و سطح سینمای جهان را بالاتر از خود دیده ایم.

ما با سینما مخالف نیستیم ما با فحشا مخالفیم

علی رویین تن کارگردان سینما در ادامه این نشست خبری، آسیب شناسی جشنواره فیلم فجر را اقدام سنجیده حوزه هنری دانست و گفت: من کارشناس انقلاب نیستم و ترجیح می دهم به جای آن از سینما حرف بزنم. ولی به عنوان یک شهروند از نظام جمهوری اسلامی تنها این را می دانم که میدانی داریم که اسمش انقلاب است امروز آرمانهای انقلاب کمرنگ شده است. و هیچ ردی از آن ان جریان بزرگ و جدید در فرهنگ و هنر این مملکت نیست. ولی وقتی که امام خمینی (ره) رهبر این انقلاب شد گفت ما با سینما مخالف نیستیم ما با فحشا مخالفیم. من با قاطعیت می گویم که امروز ما با سینما مخالفیم ولی با فحشا مخالف نیستیم سینمای ایران بوی فحشا می دهد و اثر از بوی انقلاب در آن نیست و ترجیح داده ایم انقلاب همان میدان چراغانی شده بماند.

وی افزود: اندیشه و آرمانهای انقلاب مال آدمهای بزرگ است. انقلاب ما حماسه ای است که شبیه هیچ انقلاب دیگری در جهان نیست که دین و تشیع را به همراه دارد چه بسا که دینداری و شرعیت مداری کار هر کسی نیست. در حال حاضر این آرمانها و انسانها را به دلایلی خودخواهانه کنار می گذارند و تاثیرات آن را در فرهنگ به وضوح می بینیم. مگر در بافت سیاسی انقلابگری هست که توقع داریم در سینما باشد؟

انقلابگر، آدمهایی هستند که امروزه به یک افسانه تبدیل شده اند.

این کارگردان سینما خاطر نشان کرد: قرار بر این بوده است که دستاورد یکسال سینمای ایران و دگرگونی فیلمسازان جوانان در جشنواره فجر جمع و بررسی شود و فرهنگ یکسال آینده کشور را تعیین کند.

جشنواره فجر چندسال اخیر عصاره که هیچ، تمامیت هم که اصلا، یک ذره از ثمره سالیانه ایران نیست. ۲۰ فیلم نمایش داده می شود ولی جولان و میان داری سینما در طول سال را فیلمهای دیگر دارند که هیچ ربطی به جشنواره فیلم فجر ندارند. درود بر شرف کسانی که گفتند ما در جشنواره شرکت نمی کنیم.

وی جشنواره فیلم فجر را ثمره سلیقه فرنگی معرفی کرد و اظهار داشت: سودا، پول تکنولوژی و در آمد سینمای ایران از جشنواره و فیلم‌های فجر نیست یعنی ۱۰ روز انقلاب یک فیلم نشان می‌دهیم مابقی ایام فیلم‌هایی دیگر پخش می‌شود. آسیب بزرگ چندسال فیلم‌های مردمی جشنواره فجر هیچ تطبیقی با فیلم‌های آرای مردمی ندارد. جشنواره از زمانی که برای خوشایند و خوش رقصی خارجیان کار می‌کند دیگر جشنواره ما نیست بلکه سلیقه آن‌ها را عملی می‌کنیم. آدم‌هایی در این جشنواره راجع به انقلاب فیلم می‌سازند که خیلی حرفه‌ای به این انقلاب نگاهی سینماگرایانه نه آرمان‌گرایانه دارند.

رویین تن اذعان داشت: نباید در فیلم‌ها به نحوی به انقلاب می‌پردازیم که منجر به آسیب می‌شوند ولی خارجی‌ها از بزرگان انقلاب تشریح زدایی می‌کنند. من به ترامپ تبریک می‌گویم. ما نیاز به تحریم نداریم ما خودمان هستیم که تمام باورهای دینی مان را خراب کرده ایم، ما همه خوابیم.

وی یادآور شد: سلیقه جشنواره فجر را فیلمسازان تعیین نمی‌کنند بلکه کسانی دیگری در این امر دست دارند و هیچ عمدی در آن نیست. برخلاف نظر بهمنی همه کسانی که در ادوار مختلف داوری کرده‌اند آدم‌های ناپاکی نیستند اما کسانی که سلیقه می‌سازند بسیار بزرگ و باهوش هستند که ما نمی‌فهمیم. ما در هیچ جایی اساسنامه‌ای برای جشنواره نداریم که در آن به صراحت حضور و فعالیت فیلمسازان ضد انقلابی را منع کرده باشد. اتفاقاً ما از نمایش فیلم‌های مخالفان هم استقبال می‌کنیم. بدبختی ما این است که فیلم‌های خودمان را هم نمی‌سازیم.

کارگردان فیلم دلشکسته ادامه داد: خائن کسی است که حرف و عملش با هم متفاوت باشد. من احساس می‌کنم هنرمندان و مسئولان فرهنگی مملکت ما خائن نیستند بلکه شریف هستند چون حرف و عملشان با هم متفاوت است. چرا که همه به خاطر قدرت کار می‌کنند. در حالی که مدیری همانند سیف‌الله داد پای حرفش ایستاد و گفت فیلمی که مخالف آرمان ما است تا زمانی که من زنده هستم اجازه پخش به این فیلم‌ها نمی‌دهم.

وی ادامه داد: فیلمسازی در ایران داریم که وارد دهکده جهانی شده‌اند و با ساخت فیلم خود به او احترام بگذارند؟ جشنواره فجر به منش هنرمندانه و سینماگری سینماگرایان برپا مانده است و پرداختن به موضوع انقلابی تأثیری در موفقیت آن نداشته است.

احترام به مخاطب شاه کلید موفقیت سینما

رضا اورنگ، کارشناس سینما یکی دیگر از میهمانان این نشست تحلیلی بوده است که جشنواره فیلم فجر را این چنین ارزیابی کرد: ما اهل گفتمان نیستیم و این یک ایراد بزرگ است چرا که در حوزه سینما هرکسی حرف خودش را می‌زند. جشنواره فیلم فجر جایگاهی برای پخش فیلم است و هر نوع فیلمی اعم از انقلابی، اجتماعی و جنگ و طنز و غیره را در خود جای داده است. بنده مخالف نظر آقای بهمنی هستم که جشنواره فجر را منوط به اکران فیلم‌های انقلابی می‌داند و باید بگویم که فجر، جشنی همگانی است. باید یادآوری کنم که مدیران چپ و راست براساس سلیقه خود عمل می‌کنند. انجمن دفاع مقدس چقدر از کارگردانان این ژانر حمایت کرده است؟

وی افزود: ما در سینمای دهه ۶۰ موفق به دیدن فیلم‌های خارجی شده‌ایم که جایگاه آن در جشنواره فیلم فجر فراهم شده است. ما فیلمسازان غیرانقلابی را با پیروزی انقلاب کنار گذاشته‌ایم در حالی که این استادان با تجربه می‌توانستند با نگاهی جدید به آموزش حرفه‌ای جوانان، در این زمینه فعالیت کنند.

این کارشناس سینما، مشکلات جشنواره فیلم فجر را خودمحموری و نگاه سلیقه ای مدیران معرفی کرد و ادامه داد: جداسازی بخش ملی و بین الملل جشنواره همانند نصف کردن پیکره یک انسان است. در کجای دنیا دیده اید که سینمای حرفه ای خود را نصف کنند؟ حتی، در جشنواره‌های محلی روستاها هم این چنین جداسازی اتفاق نیافتاده است. این در حالی است که قبل از انقلاب ۷۰ درصد فیلم‌ها خارجی و ۳۰ درصد مابقی ایرانی بوده. در سینمای ایران نوع نگاه و بیان ما مهم تلقی می شود. عملکرد ما اشتباه است که فیلمی در خصوص انقلاب نداریم. هنر لطافت می خواهد ولی این کافی نیست. سینمای ما قانون ندارد و سیاست زده شده است. وقتی قانون وجود داشته باشد نوع مدیریت افراد و ذائقه آنها تفاوتی پیدا نمی کند و مسیر مشخصی برای آن وجود دارد.

وی خاطر نشان کرد: متأسفانه سینمای ما درگیر ادا شده است و در حالی که احترام به مخاطب شاه کلید موفقیت سینما محسوب می شود، هرگز به آن اهمیت نمی دهیم. ما باید سیستم و قانون مردمی داشته باشیم و مردم را در این انتخاب شریک کنیم. به عنوان مثال فیلم‌های هالیوود ابتدا در شهرهای کوچک اکران می شود و بعد از اعمال انتقادات در شهرهای بزرگ اکران نهایی صورت می گیرد.

بخش ملی جشنواره در حال فراموشی است/ وادادگی، سیاست دولت در گفت‌وگو بین المللی

محمدرضا شرف الدین تهیه کننده و مدیر سینما در ادامه این برنامه گفت: در جداسازی بخش ملی و بین الملل باید سیاست‌های آینده را در نظر گرفت و با توجه به اهداف تعریف شده این مسیر را ادامه داد. به نظر من مدیران مربوطه با جداسازی این دو بخش جشنواره فیلم فجر قصد داشته اند تا بخش بین المللی را تقویت کرده و به طور کل بخش ملی را به فراموشی بسپارند. ما جشن‌های فجر داریم و جشنواره ای سینمایی با این عنوان نداریم و فیلمسازانی را می پذیرند که فیلم‌های خود را با معیار و طرز فکر غرب ساخته باشند. سیاست‌های جشنواره نیز سندی برای اثبات این قضیه است که همه سیاست‌های خارجی ما در ارتباط با غرب، در سیاست فرهنگی ما نیز نفوذ کرده است. امیدوارم این حرف من تا ۵ سال دیگر یادتان باشد و فرآیند آن را در سینما ببینید.

وی افزود: خیلی از اتفاقات در کشور ما آغازی دارد که قرار بر تاکید آن نبوده است. ورود غیرمنتظره برخی سیاست گذاری‌های دیکته شده غرب به ما، بسیاری از سیاست گذاری‌های ما را تحت الشعاع قرار داده است و مدیران مربوطه آن را به راحتی پذیرفته اند. ما امروز از آینده سینمایی کشورمان خبر نداریم. هیچ نگاهی از انقلاب مظلوم ما در سینمای امروز وجود ندارد و معتقد هستیم که ما باید به دنبال باز خوانی آرمان‌های انقلاب در فجر باشیم و بررسی کنیم.

این مدیر سینما عنوان کرد: ما به سینمای بین الملل و ارتباط با دنیا نیاز داریم ولی ساختار مناسب و صحیحی در این زمینه نداریم. ابزار ارتباطی جامعه امروز سینما است که باید موضوعی برای ارائه به آنها داشته باشیم اما معرفی امثال فیلم هزارپا به عنوان فرهنگ ایران اقدامی وحشتناک است که ناشی از عدم وجود سیاست‌گذاری و بی هدفی دبیران جشنواره در این زمینه است.

وی در خصوص انصراف و بی میلی برخی فیلمسازان نسبت به شرکت در جشنواره فیلم فجر اظهار داشت: علت انصراف و تغییر سلیقه فیلمسازان نسبت به انصراف از حضور در جشنواره نیاز به تحقیق و پژوهش دارد و سوال من هم هست و وظیفه دبیرخانه دائمی جشنواره است که به این سوال پاسخ دهد. جشنواره فیلم فجر مهمترین ابزار تبلیغاتی دهه فجر است که آسیب‌هایی نیز خواهد داشت. اگر چیزی برای ارائه نداریم چرا باید جشنواره برگزار کنیم؟ حتی، اگر یک فیلم خوب داریم به خاطر همین یک فیلم باید جشنواره برگزار شود. در سینمایی که نماد فرهنگ ما است باید به جای الزام در برگزاری جشنواره، به فکر کیفیت فیلم‌ها باشیم.

شرف الدین ادامه داد: در همه جشنواره‌ها، فیلم متاثر از فضای سیاسی است که در هر دوره بنا بر نظرات دولت و مدیران دچار تغییر شده است. سینمای ما در چهار سال تغییر هر دولتی دچار سیاست‌های جدیدی می‌شود و سیاست دولت وقت ما در گفتمان بین‌المللی دچار وادادگی است که نتیجه اش هم سینمای امروز است. ما در مسائل مختلف کشور دچار وادادگی غربی شده ایم و ریشه آن هم به سینما و جشنواره فیلم فجر رسیده است. در حالی سینمای بد معنا پیدا کرده و آسیب‌های سنگین اجتماعی را به دنبال داشته است که در سریال شاه بز بد حجابی در سینما نهادینه کرده و با الگو قرار دادن بازیگران آرام آرام فضای خانواده و جامعه را تسخیر کرده است. رسانه‌های بیگانه نیز بخش دیگری از اشاعه بی فرهنگی در کشور ما است. سینما توانمندی زیادی دارد اما مهمترین معضل آن بی سوادی است. سرانه مطالعه در سینما بسیار پایین است. متأسفانه فیلم‌های ما به کپی برداری از غرب رسیده و چیزی به نام فرهنگ ملی و اسلامی ایرانی در فیلم‌ها رو به فراموشی است. در حال که جشنواره ملی با آثار ملی شکل می‌گیرد، من هنوز نمی‌دانم در سبد ارائه فرهنگ ما فیلم‌هایی نظیر هزار پا چه سهمی دارد؟

اعمال سلیقه مدیران جشنواره را به منجلا ب کشاند

ایزد مهر آفرین، فعال رسانه نیز یکی از آفت‌های کشور ما را نبود گزاره و مستند از هر اتفاقی دانست و اذعان داشت: ما در بیان اظهارات سند و مدرکی از عقبه تاریخی اتفاقات نداریم سینما هم از این قضیه مستثنی نیست و نسبت دادن سیاه‌نمایی مطلق بدون اسناد و مدارک به سینما اصلاً قابل قبول نیست. هر اظهار نظری در این حوزه نیاز به سندیت دارد.

وی افزود: جشنواره فیلم فجر صرفاً نباید به فیلم‌های انقلابی بپردازد و حتی اظهارنظر در خصوص تغییر اسم جشنواره کاملاً نادرست است. جشنواره در ادوار گذشته تا این حد سیاست زده نبوده و از سال ۸۸ در عملکرد خود تحت تاثیر تغییرات سیاسی قرار گرفته است. هزار پا محصول مشکلات جامعه است و نمی‌توان آن را نقض کرد اما تاکید می‌کنم فیلمسازان باید گزاره درستی را به مخاطب ارائه دهند.

این فعال رسانه خاطر نشان کرد: جشنواره فیلم دفاع مقدس و مقاومت به مختص به فیلم انقلابی است و کسی هم اعتراضی ندارد اما توقع صرفاً فیلم انقلابی در جشنواره فجر اشتباه است. شاخصه ای برای ساخت فیلم‌ها و انتخاب آن در جشنواره فجر وجود ندارد. در شرایطی که آیین نامه ای برای این جشنواره وجود ندارد، نمی‌توان به انتخاب فیلم‌ها، مدیران و حتی داوران انتقاد کرد.

مهرآفرین تاکید کرد: ما در سینما باید انگاره‌های مستند و پژوهش شده داشته باشیم چرا که کلی‌گویی و حرف‌های غیراصولی راه به جایی نمی‌برد. طی سال‌های اخیر شاهد اعمال سلیقه مدیران مربوطه در این جشنواره بوده‌ایم که بدون تحقیق و پژوهش به مرحله اجرا رسیده است و منجلا ب از مشکلات را ساخته است. در این میان باید مردم را در این معیارها در نظر گرفت.

من معتقدم ارائه دستورالعمل و قوانین مشکلات جشنواره فیلم فجر را برطرف خواهد کرد و سلايق شخصی مدیران و کادر اجرایی را از این پروسه حذف می‌کند. نمونه‌ای از نبود آیین نامه در اکران فیلم‌های این دوره از جشنواره منجر به بی عدالتی در اختصاص سانس‌های اول به فیلم‌های کوتاه و مستند شده است.

اگر آیین نامه، قانون و پژوهش یه سینمای ایران اضافه شود به مرور به جشنواره‌ای قدرتمند و با هویت شده است.

شایان ذکر است سلسله نشست‌های گفتمان فرهنگی انقلاب در ادامه با حضور سینماگران و مدیران سینمایی به موضوع جشنواره فیلم فجر؛ فرصت‌ها و تهدیدها خواهد پرداخت.